

ZMIZELÉ HOSPŮDKY V PŘÍBOŘE

Seriál začínáme tou nejméně známou a tou nejzáhadnější hospůdkou - MOKRÁ HANDRA!

V Mokré handře se skákalo i z oken!

Mezi desítkami hospod a hostinců, které v Příboře bývaly, jsme našli jednu s prazvláštním názvem. Říkávalo se jí „na Mokré handře“ (v textu se budeme držet u názvu tehdejších pravidel českého jazyka).

V historických materiálech o Příboře se o ní našla jen jediná zmínka: že snad stála někde ve Frenštátské ulici. Majitelé domu č. 162 manželé Jan a Karla Lohrerovi to ví ale úplně přesně. Jejich prastrýc Julius Lohrer jim zanechal poklad! Rodinnou kroniku, kterou začal psát - citace z kroniky: „...v den narozenin učitele národů Jana Amose Komenského 28. března 1944“. Juliu Lohrerovi – řídícímu učiteli – bylo tehdy 64 let a v kronice vzpomíná na své rodiče, sourozence, na to, kde žil a bydlel (původně bydlel v domě č. 155 – je to první dům vpravo směr Frenštát u vlakového nádraží). A mezi tím vším také píše: „...Před 150 lety byl dům č. 163 v Příboře hospodou a nepřínáležel ke gruntu č. 162....“, z toho vyplývá, že v době, kdy Julius Lohrer psal kroniku, číslo 163 už bylo součástí gruntu a sloužilo jako výměnek. Pokračujeme dál: „Z cesty se chodilo do hospody uličkou. Šenkovna byla velká se stropem dřevěným. Za nálevním stolem měl hostinský na stěně „býčí žilu“, kterou upotřebil, když se některý host začal prát (bil se). Touto býčí žilou zjednával klid a pokoj v hostinci. Stalo se jednou toto: V Příboře žil svého času známý rváč jménem Venda Polanský. Ten, když jednou byl „Na mokré handře“, způsobil výtržnost. Mezi rváče vmísil se hostinský a švihl býčí žilou Vendu Polanského po zadnici a zádech, že Venda Polanský ve velkých bolestech vyskočil a vyskočil oknem a vytrhl celý rám okenní s sebou ven! A když opět později přišel „Na mokrou handru“, svěřil se hostinskému, že tak bolestivou ránu na záda a zadnici ještě nikde nedostal.“

No vidíte, dostal nářez, na který hned tak nezapomněl a přesto se na Mokrou handru vrátil! To musel být hostinec!!!!

Mokrá handra stávala tam, kde opravdu dnes stojí dům č. 163. Za ním vlevo bývala kuželna (kuželna tehdy nesměla scházet u žádného z hostinců!!), vedle ní se rozkládalo pole a záhonky na zeleninu. Za domem měli majitelé záchod (v kronice je také zmíněn, býval velmi důležitý). Dvorek scházel. Mezi stavením a cestou na Frenštát byl vysázen ovocný sad. Mezi domem č. 163 (nejdříve hostinec, pak výměnek) a gruntem č. 162 nebyval plot.

Tolik se dá vyčíst ze vzácné rodinné kroniky Lohrerových.

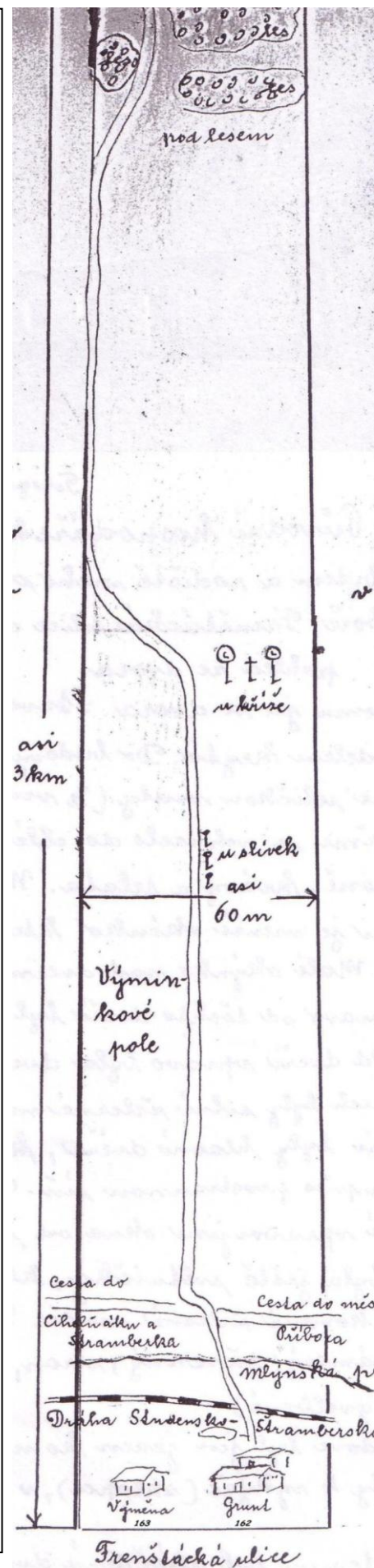
A pokud jste počítali se mnou, pak dům č. 163 býval hostincem přibližně kolem roku ... koukneme o pár řádků výš a! máme to! Kolem roku 1796. Jaké všelijaké zajímavosti mohou vydat staré materiály!

A proč se hostinec jmenoval tak prazvláštně? Nikdo neví. Teorii se nabízí více: Kronikář města Příbora pan Lubomír Loukotka vypráví: „Jednou v sobotu odpoledne paní hostinská myla chodbu a už s tím byla skoro hotová, když v tom vešel do hospody jakýsi host a měl zablácené boty. Nedbal, že je chodba umytá a když tak podruhé už přecházel kolem paní hostinské, ta ho přetáhla tím, co měla po ruce - mokrou handrou. Host na další příděl nečekal a upaloval pryč. Samozřejmě o té příhodě svým kamarádům a známým vyprávěl a za krátkou dobu už hospodě nikdo neřekl jinak než na mokré handře.“ Tolik z vyprávění.

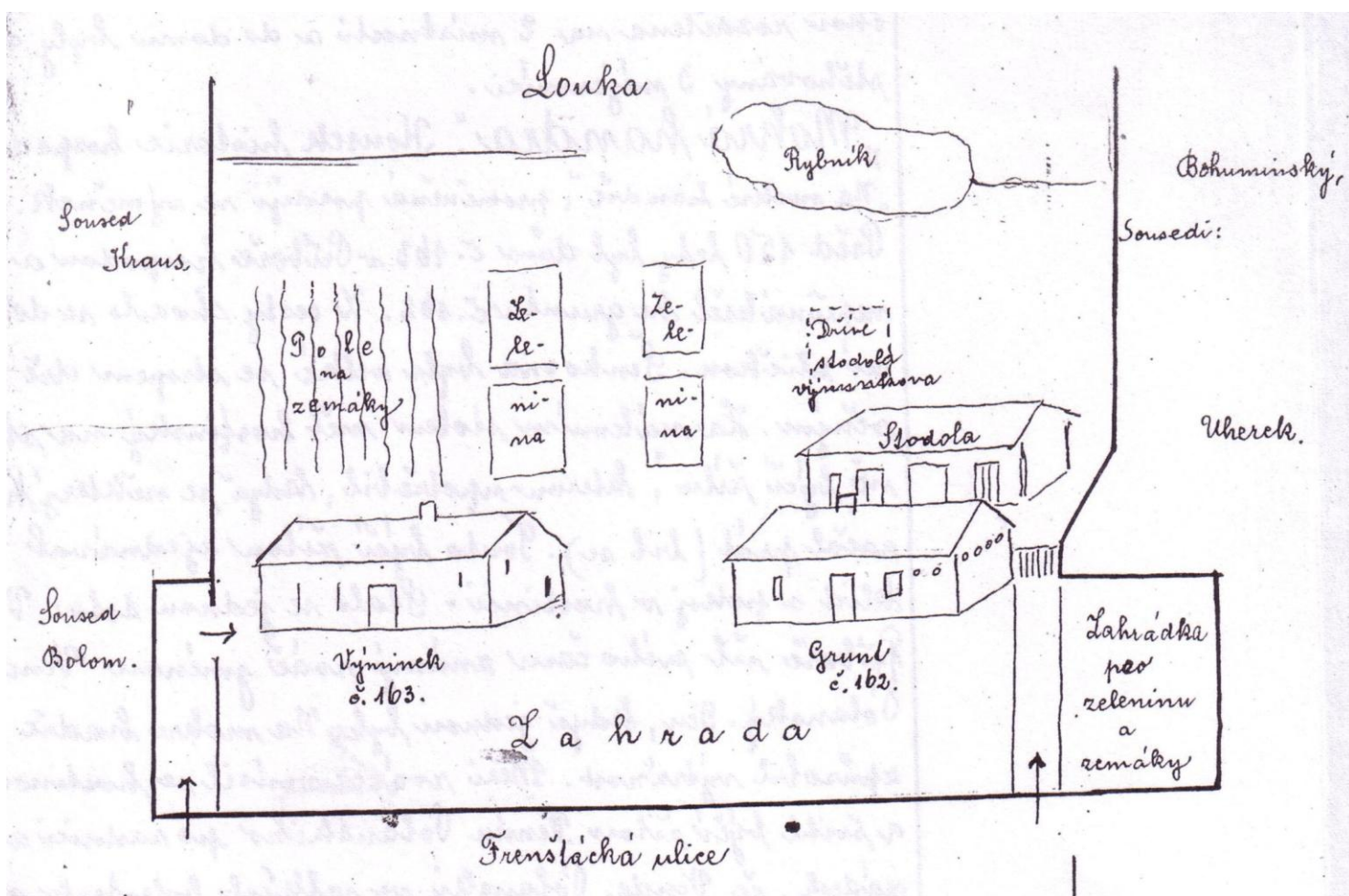
Ale možná se hostinec jmenoval Mokrá handra právě proto, že pozemky, na kterých stával, bývaly vlhké. Kousek od stavení byl docela velký rybník. Celé oblasti – směrem k vlakovému nádraží se říkávalo NA RYBNÍKU, tak teď víte proč!

V polovině 19. století – kdo ví, zda hospoda ještě existovala, s největší pravděpodobností ne - v domku č. 163 bydlel známý městský lékař – pan doktor Jan Michael Lohrer. No a to číslo 163 bylo jako výměnek statku 162.

Tolik historie. V každém případě je dnes Mokrá handra pěkným přízemním rodinným domkem a po hostinci nebo výměnku tady není ani vidu, ani slechu.

Připravila a napsala: Mgr. Irena Nedomová

Unikátní materiály, včetně nákresů laskavě poskytli: Karla a Jan Lohrerovi. Za to moc děkuji!

Svým vyprávěním doplnil: Mgr. L. Loukotka

Kontakt: email: televize-pribor@seznam.cz, tel. 776 725 909.

O bývalých hostincích v Příboře také, ale stručněji: <http://www.televize-pribor.cz/?clanek=156>

Máte i vy doma něco zajímavého z historie Příbora, o čem jsme ještě nepsali, nehovořili v Local TV, ozvěte se nám!!! Budeme rádi!

*Příště do seriálu o Zmizelých hospůdkách chystáme: **hostinec Palárnu**, pište, volejte, přijďte.*

I. Nedomová